כ״ט אייר, תשפ״ב

30 מאי 2022

לכבוד

שרת הפנים	מנכ״ל רשות האוכלוסין וההגירה	היועצת המשפטית לממשלה
איילת שקד	עו״ד תומר מוסקוביץ׳	עו״ד גלי בהרב-מיארה

<u>הנדון: דרישה דחופה להנפקת אשרות עבודה למשך שלושה חודשים</u>

<u>לכל אזרחי אוקראינה השוהים בישראל תחת מדיניות אי-הרחקה</u>

הרינו לפנות אליכם בשם הארגונים המוקד לפליטים ולמהגרים, היא״ס ישראל, קו לעובד, א.ס.ף – ארגון סיוע לפליטים ולמבקשי מקלט בישראל ורופאים לזכויות אדם, בעקבות הודעת דוברות משרד הפנים מיום 23.5.22 בדבר ״מדיניות שרת הפנים ביחס לאוקראינים בישראל״.

הודעת הדוברות מיום 23.5.22 מצ״ב ומסומנת נספח א׳.

בהתאם להודעה, בעלי דרכון אוקראיני שנכנסו לישראל לאחר תחילת המלחמה באוקראינה, או שהו בה כדין ביום תחילת המלחמה, יחסו תחת מדיניות של ״אי-אכיפה״ של איסור עבודה או העסקה ללא רישיון (בדומה, להבנתנו, למדיניות שעליה הודיעה המדינה בבג״ץ 6312/10 **קו לעובד נ׳ ממשלת ישראל**, 16.1.2011, ביחס לכל מי ששוהה תחת הגנה זמנית). בנוסף, אוקראינים אשר טרם תחילת המלחמה שהו באופן בלתי חוקי בישראל – ואשר מאז 27.2.22 שוהים בה כדין בעקבות הודעת משרד הפנים מאותו מועד – לא יזכו אף לחסות תחת הסדר זה, ויהיו חשופים לאכיפה במקרה של עבודה ללא רישיון, וכן מעסיקיהם יהיו חשופים לאכיפה בעבירות של העסקה ללא רישיון.

כפי שיפורט להלן, **מדיניות זו מנוגדת להצהרות מפורשות של שרת הפנים, לפסיקת בית המשפט המחוזי, לעקרון השיוויון וכן לעקרונות יסוד של הגינות מינהלית**. אשר על כן, נבקשכם להורות לאלתר על שינוי המדיניות, כך <u>שיונפקו אשרות עבודה למשך שלושה חודשים לכל אזרחי אוקראינה השוהים בישראל כדין בהתאם למדיניות אי-ההרחקה עליה הצהיר משרד הפנים ביום 27.2.22.</u>

<u>והכל כדלקמן:</u>

1. ביום 24.2.2022 פרצה מלחמה עקובה מדם באוקראינה, בעקבות פלישת הצבא הרוסי למדינה. המלחמה הובילה לגלי פליטים חריגים, אשר כמותם לא ראתה אדמת אירופה מאז מלחמת העולם

השניה. על פי הערכות נציבות האו"ם לפליטים, מאז תחילת המלחמה ועד היום נמלטו מאוקראינה מעל 6.5 מיליון פליטים, מרביתם אל המדינות הגובלות באוקראינה.[1]

2. ביום 27.2.2022 פנו הארגונים המוקד לפליטים ולמהגרים, היא"ס ישראל והקליניקה לזכויות פליטים באוניברסיטת ת"א בפניה דחופה לשרת הפנים לקביעת מדיניות אי-הרחקה זמנית ביחס לאזרחי אוקראינה. באותו יום, פרסמה דוברות משרד הפנים הודעה לפיה "רשות האוכלוסין וההגירה מתכבדת להודיע לאזרחי אוקראינה השוהים בישראל כי בעקבות הלחימה באוקראינה ומתוך דאגה לשלומם וביטחונם, לא ינקטו פעולות אכיפה והרחקה כנגד אזרחי אוקראינה השוהים בישראל באופן לא חוקי וזאת עד להתבהרות המצב במדינתם". בהודעה, הדגישה הרשות כי "אין צורך לפנות בבקשה פרטנית למקלט בעקבות הלחימה באוקראינה בימים אלה ומדיניות זו תחול גם על מי שלא הגיש בקשה למקלט מדיני" (ההדגשה הוספה).

הודעת רשות האוכלוסין מיום 27.2.2022 מצ"ב ומסומנת נספח ב'.

3. כמו כן, במסיבת עיתונאים אותה ערכה שרת הפנים איילת שקד ביום 8.3.2022 התייחסה השרה שקד למדיניות הכניסה לישראל והשהייה בישראל של אוקראינים, והצהירה, בין היתר: "מדינת ישראל תארח באופן זמני 20,000 אזרחי אוקראינה ששהו בישראל לפני פרוץ הקרבות, לרוב בניגוד לחוק. בנוסף, אם חלילה האלימות לא תיפסק תוך זמן סביר, נאפשר להם לעבוד בישראל."[2]

4. באותה עת, הייתה הלחימה אך בראשיתה. התקווה שזו תסתיים במהרה, ופליטי המלחמה יוכלו לחזור לארצם בבטחה, נגוזה – שלושה חודשים חלפו מאז, ולמרבה הצער קץ המלחמה אינו נראה באופק.

5. על פי כתב התשובה שהגישה המדינה בבג"ץ 1765/22 ביום 2.5.2022, מאז פרוץ המלחמה נכנסו לישראל 26,440 אזרחי אוקראינה, מתוכם 13,894 אינם זכאי שבות. כמו כן, על פי כתב התשובה, לפני פרוץ המלחמה, שהו בישראל כ- 13,000 אוקראינים שלא כדין, ו-7,000 אוקראינים שהו באותה עת כדין בישראל.

6. ביום 23.5.2022, ובעקבות סדרה ארוכה של פניות מגורמים שונים ומגוונים,[3] פרסמה דוברות משרד הפנים את מדיניותה העדכנית של שרת הפנים ביחס להעסקה של אוקראינים בישראל, כפי שפורט לעיל. על פי המדיניות, תינקט "מדיניות אי-אכיפה" בדבר העסקתם של בעלי דרכון אוקראיני ששהו בישראל עם רישיון ביקור ב/2 בתוקף ביום תחילת המלחמה באוקראינה או נכנסו כדין לאחר תחילתה,

---

[1] ראו Operational Data Portal, Ukraine Refugee Situation, הזמין בכתובת: https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine.

[2] ראו תדרוך עיתונאים עם שרת הפנים מיום 8.3.2022, זמין בקישור: https://vod.gpolive.co.il/pages/view.php?ref=1668&k=e92b61d792.

[3] ראו לדוגמא: פניה מאת שרת הכלכלה אורנה ברביבאי מיום 21.3.2022, עמדת התאחדות התעשיינים בישראל מיום 21.3.2022, נייר עמדה מטעם המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות מיום 22.5.2022, נייר עמדה מטעם פורום ארגוני הפליטים מיום 18.5.2022.

וכן יוארכו רשיונות הישיבה שלהם עד 30.6.22 ; ובאשר לבעלי דרכון אוקראיני אשר טרם תחילת המלחמה שהו באופן בלתי חוקי בישראל – לא יינקטו לגביהם פעולות אקטיביות לצורך הרחקה עד 30.6.2022, אולם לא תחול בעניינם "מדיניות אי אכיפה" של איסור עבודה או העסקה ללא רישיון.

7. מדיניות זו פסולה ובלתי חוקית, בהיותה סותרת את הצהרות שרת הפנים, פסיקה מפורשת של בית המשפט המחוזי, את עקרון השיוויון וכן עקרונות יסוד של הגינות וסבירות מנהלית. משכך, נבקשכם להורות לאלתר על הנפקת אשרות עבודה למשך שלושה חודשים לכל בעלי דרכון אוקראיני הנמצאים כדין בישראל במסגרת מדיניות אי-ההרחקה שנקבעה ביום 27.2.2022 כאמור.

<u>והכל כדלהלן</u>:

<u>על החובה להנפיק אשרות עבודה לאוקראינים שהוחלט לאפשר את עבודתם תחת "מדיניות אי-אכיפה"</u>

8. בפתח הדברים, נתייחס אל השימוש החוזר ונשנה במדיניות החוץ-משפטית המכונה "מדיניות אי אכיפה". כבר בשנת 2014 הביע מבקר המדינה ביקורת קשה על סבירותה וחוקיותה של "מדיניות שאינה מדיניות זו" ועל כן מאחר שמוסכם כי יש לאפשר לנשים וגברים אלו לקיים את עצמם – הרי שיש לעשות זאת בהתאם לדין, באשרת עבודה מסוג ב/1 כמוגדר בתקנות הכניסה לישראל, תשל"ד-1974.
9. על החובה להנפיק אשרות עבודה לאלו המצויים תחת מדיניות הגנה זמנית, או תחת מדיניות של אי-הרחקה, כנגזרת ישירה של הזכות החוקתית לכבוד, עמדה אך לאחרונה, בהקשר של אזרחי אוקראינה בישראל, השופטת מיכל אגמון-גונן מבית המשפט המחוזי בתל אביב. בעמ"נ 39815-12-21 **סמרנובה נ' רשות האוכלוסין וההגירה** (ניתן ביום 16.5.2022), קבע בית המשפט, בפסקה 17 להחלטה:

> "מרגע שהמדינה סבורה, ובדין כך, כי יש ליתן הגנה לאזרחי אוקראינה, ולו הגנה זמנית במסגרת מדיניות אי הרחקה, היא מחויבת ליתן פיתרון לאפשרות הקיום הבסיסי של המבקשים, וזאת כל עוד ההגנה הקבוצתית, או מדיניות אי ההרחקה בתוקף. לא ייתכן שאדם ירעב ללחם, ולא יהיה לו מחסה, והפתרון היחידי עבורו יהיה העסקה לא חוקית, או עזיבה לארץ אחרת."

10. בעקבות כך, הורה בית המשפט למשרד הפנים להנפיק למבקשים באותו מקרה אשרה שתהיה בתוקף למשך 3 חודשים לפחות, המאפשרת להם לעבוד כדין בישראל. בית המשפט קבע כי האשרה תוארך כל שלושה חודשים, עד לתום מדיניות אי ההרחקה בנוגע לאזרחי אוקראינה השוהים בישראל.
11. לא למותר לשוב ולהזכיר כאן את הלקח הנלמד מן ההכרעה בבג"ץ 6312/10 **קו לעובד נ' הממשלה** (13.1.11). באותו פסק דין קבע בית המשפט העליון כי ניתן להסתפק "לעת הזו" בהתחייבות המדינה בדבר אי-אכיפה של איסור ההעסקה ביחס למי ששוהה בישראל תחת הגנה זמנית, בהינתן הצהרות

המדינה על כוונתה לנקוט בצעדי מדיניות שונים "בקרוב" בעניין זה. בפועל, עשור לאחר מכן, העסקתם של מבקשי המקלט אזרחי אריתריאה וסודן עודה נעשית בחסות מדיניות "אי האכיפה", שכבר דוח מבקר המדינה משנת 2014 עמד על פגיעתה בכוח המיקוח של העובדים הללו מול מעסיקיהם. הביקורות שהועלו בהקשר זה בדוח מבקר המדינה 68ג (2018) נכונות אף לענייננו (ההדגשות הוספו):

> "גם לאחר סיום המעקב, ינואר 2018, עדיין נותר הסדר אי-האכיפה על כנו. משמעות הדבר היא כי אפשרות הזרים להתקיים בכבוד ולספק את צורכיהם המינימליים עדיין תלויה ביכולתם להשיג עבודה ששכר בצדה, בהסדר ארעי המיושם זה שבע שנים; יישום הסדר אי-האכיפה במשך זמן כה רב פוגע בעקרונות היסוד של שלטון החוק.
>
> גם לאחר פרסום הדוח הקודם המשיכה רשות האוכלוסין ליישם את הסדר אי-האכיפה באופן המערים מגוון קשיים על זרים ועל מעסיקים פוטנציאליים: רישיון הישיבה שמנפיקה רשות האוכלוסין לזרים שאינם בני הרחקה מנוסח בלשון עמומה, ועקב כך גם לזרים שהאיסור על העסקתם אינו אמור להיאכף אין מעמד ברור או מסמך המאשר כי מותר להעסיקם; באופן הניסוח באתר המרשתת של הרשות יש כדי לשמר את חוסר הבהירות של המידע המוצג למעסיקים פוטנציאליים; מסע ההסברה של הרשות משמר את העמימות בדבר חוקיות ההעסקה של זרים שאינם בני הרחקה, מאחר שגם בו לא מובהר כי קיימת מדיניות אי-אכיפה של איסור העסקתם של זרים כאמור. כל אלה עלולים להקשות על זרים שאינם בני הרחקה למצוא עבודה כדי להתקיים בכבוד.
>
> אף שעברו יותר משלוש שנים מפרסום הדוח הקודם, היועץ המשפטי לממשלה לא בחן את הסדר אי-האכיפה ואת אופן יישומו, ולא בדק אם המצב לגבי העסקת זרים כאמור עולה בקנה אחד עם הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ועם הדין הבין-לאומי."[4]

12. המדיניות הנוכחית גובשה לאחר שחלפו שלושה חודשים מאז פרוץ המשבר באוקראינה, ולאחר שמיד עם פרוץ המשבר היה ברור לכל הגורמים המעורבים בדבר כי יש להידרש לשאלת העסקתם של האוקראינים השוהים בישראל. לשרה עמד די והותר זמן להפעיל את שיקול דעתה ולגבש מדיניות מוסדרת, תחת מדיניות א-פריורית של "אי אכיפה", המותירה את אזרחי אוקראינה השוהים בישראל ללא זכות פוזיטיבית וברורה לפרנס את עצמם. ההגנה מפני הרחקה אותה מעניקה מדינת ישראל לאוקראינים היא אמנם מעשה חשוב (ומתבקש) להגנה ראשונית על שלומם של מי שמבקשים הגנה מפני מלחמה, הפצצות ומצור. אך משמדיניות זו מוחלת ללא כל זכויות בסיסיות לצידה – והזכות לעבודה בפרט – היא חותרת תחת מוסד ההגנה הזמנית לכשעצמו ומנוגדת כאמור לזכות החוקתית לכבוד, אשר קמה לכל אדם באשר הוא. נזכיר, כי כבר בתוך כשבועיים מפרוץ הקרבות, ביום 3.3.22, החליט האיחוד האירופי, פה אחד, להפעיל את דירקטיבה EC/2001/55 לגבי המשבר באוקראינה.[1]

[4] ראו מבקר המדינה, "הטיפול בזרים שאינם בני הרחקה מישראל – דוח מעקב", **דוח שנתי 68ג**, 149, 150-151, 166-158.

מדיניות זו כוללת הגנה לשנה שלמה (כשלב ראשון) ולצידה סל זכויות בסיסיות שיבטיחו את שלומם וכבודם של מושאי ההגנה. בין זכויות אלו, מובטחת גישה לשוק התעסוקה, דיור שירותים סוציאליים, שירותים רפואיים ועוד.

13. ראוי להזכיר, כי מרבית האוקראינים שנמלטו לישראל הן נשים וילדים. הותרתם ללא אשרת עבודה מוסדרת עלולה להגביר את חשיפתן לניצול ולפגיעה בזכויותיהן. עמדה על כך עוה"ד אוסנת חיטרון, מהמטה למאבק בסחר בנשים ובזנות, בישיבת הוועדה המיוחדת לעובדים זרים מיום 23/03/2022, בה תיארה כיצד בהיעדר אישורי עבודה, אותן נשים מצויות בסכנה ממשית להסללה לזנות וכי הן "הקורבן הכי מועד ליפול לתעשייה הזאת". ואולם, מהחלטת השרה לא עולה כיצד נשקל האופן בו תוסדר העסקתן של אותן נשים והאם נערכה כל בדיקה אודות ההשלכות הצפויות על נשים וילדים, וזאת תוך התעלמות מהתרעות אלה ואף בניגוד לרוחם של סעיף 2ג6 לחוק שיווי זכויות האשה, תשי"א-1951, וסעיפים 2 ו-3 לחוק לציון מידע בדבר השפעת חקיקה על זכויות הילד, התשס"ב-2002. ראוי להזכיר לעניין זה, כי המדינה הכירה בחשיבות של הענקת רישיון עבודה לנשים שנמצאות בישראל לתקופה מוגבלת, לצורך הבטחת העסקה בטוחה עבורן, וכך לפי נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעי עבדות וסחר בבני אדם לעבדות ולעבודת כפיה ניתן לאותם אנשים רישיון מסוג ב/1.

14. כמו כן, אין לקבל את המצב בו מדיניות אי האכיפה שנקבעה מוגבלת נכון לעת הזו לחודש אחד בלבד (עד ליום 30.6.2022). מבלי לקבוע תקופת זמן סבירה מינימלית שלאורה יוכלו אזרחי אוקראינה וכן הרשויות להתנהל, ההצהרה על מדיניות "אי האכיפה" מהווה אמירה ריקה מתוכן. את הדברים הציג בבירור נציג משרד הכלכלה, מר רועי ג'רופי, מנהל תחום בכיר מעסיקים בזרוע העבודה, בדיון שהתקיים בועדה המיוחדת לעובדים זרים ביום 23.5.2022, בעקבות הודעת השרה:

> "חיכינו לבשורה שיהיו אשרות, אבל [המצב הנוכחי] לא מאפשר לנו לעשות יותר מדי. תוכניות הכשרה מקצועית אנחנו לא יכולים לעשות. [..] והבעיה הגדולה היא חודש וחצי. אין לנו מה לעשות הרבה בחודש וחצי. הדבר היחיד שאפשר לחשוב עליו הוא עבודות כפיים, שלא ממצות את הכישורים שלהם. [...] בטווחים האלה אין לנו יותר מדי מה לעשות. [...] אנחנו לא יכולים להערך לזה. [...] כל עוד עניין הויזות לא מוסדר, וגם בטווחי זמן כאלה, אז אנחנו די עם ידיים קשורות מאחורי הגב.[..] ".

<u>על החובה לקבוע מדיניות אחידה בדבר העסקתם של כל האוקראינים המצויים בישראל תחת מדיניות אי-הרחקה</u>

15. ההבחנה אותה יוצרת המדיניות שנקבעה, בין האוקראינים אשר נכנסו לישראל לאחר תחילת המלחמה, או ששהו בישראל כדין לפני תחילתה, לבין האוקראינים אשר שוהים בישראל כדין תחת מדיניות אי-ההרחקה אך עובר ליום 24.2.2022 שהו בישראל שלא כדין – כך שאלו האחרונים אינם

יכולים לקיים עצמם כלל – עומדת בניגוד להצהרות מפורשות של שרת הפנים, לפסיקת בית המשפט המחוזי, לעקרון השיוויון, לחובת ההגינות המינהלית ואף לעקרון אי-ההחזרה עצמו.

16. ראשית, כאמור, עוד ביום 8.3.2022 הצהירה שרת הפנים כי תאפשר את העסקתם כדין של האוקראינים ששהו בישראל עם פרוץ המלחמה, אף אם שהו בה באותה עת שלא כדין.

17. שנית, כאמור לעיל, אף החלטת בית המשפט המחוזי בעניין **סמרנובה** עסקה בקבוצה זו במפורש, והורתה על הענקת אשרות עבודה למי ששהו בישראל עובר לתחילת המלחמה. נהיר, כי חובת הציות לפסקי דין כמו גם חובת ההגינות המוטלת על הרשות, מחייבת כי זו תפעל בהתאם לקביעותיה של הערכאה המוסמכת אלא אם זו ערערה עליה, וההחלטה נהפכה על ידי ערכאת הערעור (ר' בג"ץ 653/83 **מבע מוציאים לאור בע"מ נ' סגן נציב מס הכנסה**, פ"ד לט(3) 029 (1985)). חובה זו ברורה במיוחד שעה שהרשות עצמה טענה באותו הליך כי להכרעה בו יהיו השלכות רוחב.

18. נדגיש, כי חוקיות שהייתו של אדם בישראל בעת ההחלטה על מדיניות אי-ההרחקה אינה מהווה שיקול רלוונטי להבחנה לעניין הענקת אשרות עבודה, שכן הטעם להענקת הרשות לעבוד נוגע לעוצמת הצורך בעבודה לשם קיום בכבוד, וכן להעדר האפשרות לחזור לאוקראינה בעת הזו. שני שיקולים אלה נכונים בה-במידה לגבי כל אדם אשר שהה בישראל עובר לתחילת המלחמה, בין אם שהייתו דאז הייתה כדין או שלא כדין. כמו כן, לאור העובדה שהכניסה לישראל של אלו ששהו בישראל עם פרוץ המלחמה ממילא התרחשה זה מכבר, וודאי שאין כל משמעות ל"הרתעתם" בעניין זה. מדובר בשיקול שאין בו אלא ענישה שרירותית בדיעבד של אנשים שאין חולק כי הם חוסים כיום תחת מדיניות אי-הרחקה – מדיניות הגנה אותה מעניקה המדינה עקב הכרה בסיכון המהותי שבחזרה לאוקראינה, וכאשר המדינה לא מספקת להם כל אמצעי אחר להתקיים ממנו. לא ייתכן כי המדינה תכיר בחוקיות שהייתם של אנשים בישראל, ולכן לא תרחיקם ממנה, ובה בעת תמנע מהם להתקיים. עמד על כך בית המשפט המחוזי עוד בשנת 2007, בעת"מ (ת"א) 2887/05 **<u>אלקסייב סרגיי נ' שר הפנים</u>** (מיום 29.1.07):

> "הימצאותם של העותרים בישראל היא עובדה הנכפית על המדינה לעת עתה, עד אשר תצליח להסדיר את הרחקתם (בהנחה שהדבר יתאפשר בעתיד הקרוב או הרחוק יותר). כיצד, סבורה המדינה, יסתדרו בינתיים? שהרי ללא אשרה אין הם רשאים לעבוד. כמובן שעל מנת להתקיים וללא כל זכויות סוציאליות הם חייבים לעבוד, ועל כן המדינה מציבה אותם בפני אפשרות אחת ויחידה – לשהות שלא כחוק ולעבוד שלא כחוק. מצב זה פותח פתח לניצול של אותם אנשים, לפגיעה מהותית וקשה בחופש הרצון שלהם ובזכותם, כבני אדם בעולם, למינימום של קיום בכבוד."

19. יתרה מזאת, הבחנה בין אלו אשר שהו בישראל כדין או שלא כדין בעת תחילת המלחמה חותרת באופן קשה תחת עקרון ההגינות המינהלית. בהודעת הרשות מיום 27.2.2022 הדגישה הרשות בפני כל האוקראינים אשר שהו באותה עת בישראל כי אינם צריכים לפנות בבקשה פרטנית למקלט בעקבות הלחימה באוקראינה, <u>וכי מדיניות אי-ההרחקה תחול גם על מי שלא הגיש בקשה למקלט מדיני</u>. לאור

קביעה מפורשת זו של הרשות, מרבית האוקראינים ששהו באותה עת בישראל לא ראו כל צורך לפנות בבקשת מקלט פרטנית.

20. ואולם, כיום, בחלוף שלושה חודשים מפרוץ המלחמה, ובניגוד גמור לפרסום מחודש פברואר, יוצרת בפועל רשות האוכלוסין הבחנה קשה בין מי שפעלו בניגוד להמלצתה באותה עת, והגישו בקשת מקלט, לבין מי שפעלו בהתאם להנחיותיה ונמנעו מכך. זאת, שכן בהתאם לנוהל 5.2.0012 ,נוהל הטיפול במבקשי מקלט מדיני בישראל, מבקש מקלט שאינו מחזיק ברישיון שהיה תקף, יחסה תחת מדיניות אי-אכיפה בדבר העסקתו מרגע שחלפו 3 חודשים מיום שהגיש את בקשת המקלט (ככל שהוא שוהה בישראל פחות משנה, וראו סעיף 1.ו. לנוהל). דהיינו – אוקראינים ששהו בישראל שלא כדין פחות משנה ביום 24.2.2022, ואשר הגישו בקשת מקלט פרטנית עם פרוץ המלחמה, בניגוד להנחיות רשות האוכלוסין, יהיו זכאים היום לחסות תחת מדיניות אי-אכיפה. ואולם, מי שבתמימותו פעל בהתאם להנחיות הרשות, חשוף לאכיפה פלילית אם יעבוד. התנהגות זו, המנוגדת לכל עקרון של הגינות מינהלית, אינה יכולה לעמוד.

21. לא למותר להזכיר, לבסוף, שמדינת ישראל הודיעה לבית המשפט העליון, במסגרת בג"ץ 6312/10 האמור לעיל, כי תנקוט במדיניות אי אכיפה ביחס להעסקת כל מי ששוהה תחת מדיניות הגנה זמנית. אמנם, באותה העת חלה מדיניות זו אך על אזרחי אריתריאה וסודן, אולם אין כל הבדל מהותי בינם לבין אזרחי אוקראינה שאף עליהם מוחלת כיום מדיניות זו. מדובר לא רק באבחנה שרירותית ומפלה, אלא גם במדיניות הנוגדת את התחייבויות הרשות לבית המשפט העליון, התחייבויות שעוגנו בפסק דין.

22. מכל הטעמים שלעיל, אנו דורשים כי השרה תקבע לאלתר כי יונפקו אשרות עבודה למשך שלושה חודשים לכלל אזרחי אוקראינה השוהים כיום בישראל תחת מדיניות אי-ההרחקה.

23. ככל שהשרה לא תקבע כאמור **בתוך 14 ימים**, לא יהיה מנוס משקילת הפניה לערכאות משפטיות.

בברכה,

ד"ר אורלי עוז	עו"ד נמרוד אביגאל	עו"ד אלעד כהנא
עו"ד ענבר בראל	היא"ס ישראל	קו לעובד

המוקד לפליטים ולמהגרים